

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Difficultates de agro empto Leodij. ib.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1615.

horto Patrum Capucinorum excello muro ab hoc distincto. Anno decimo-
quarto exeunte huc translatum est Tyrocinium; Et potuissemus quietam pos-
sessionem iniuisse Principis Ferdinandi Bauari, & ciuitatis vniuersitatis gra-
tiâ nisi à quibus minimè timebatur molesta tam importunâ creatæ fuissent
ut pene vniuerla delerere, & alias in ciuitate sedes querere magno dispendio
cogeremur: Ienam qui agrum fundo nostro conterminum incolunt Religiosi
viri, vt domum ampliorem & Sacrarium parari penlenserunt, vel ipsi, vel
eorum causa ciues aliqui sermonibus omnia compleuere, Qui homines esse-
mus? quid rei acturi? quæ causa mutandæ regionis? quid exteri homi-
nes à patria haeresibus infecta, haeticis amica, tam vicini mænibus &
portis ciuitatis, loco tam edito, vnde magna pars vrbis compici, & ve-
rò impeti posset? vbi cavernæ subterraneæ, quæ eruendis lapidibus ser-
uierunt, ducendis possent seruire cuniculis, per quos armati, & armorum
instrumenta per fossas sub mænibus in ciuum interitum nemine confcio in-
tromitterentur; vbi domus in Castrum exurgeret, Templum tanquam equis
alter Troianus omnium capitibus immineret. Hæc eorum qui ratione fa-
cta metirentur, non dico risu, sed dolore accepta quidem sunt, quod in
ciuitate sua Catholica de viris Religiosis pro fide pulsis patriâ, perpeccis
cærcores, bonorum proscriptionem, morte ipsa tormenta grauiora, ea
spargerentur, quæ in republica bene constituta non possent de sceleratissi-
mis sine summa tristitia audiri; In vulgus tamen non solum fabula facti
sumus, sed plenuserat pene quotidie ager nolter tumultuantum & oblatram
concurru, & periculum non leue discessione popularis. Auxit turbatio-
nem libellus exhibitus Magistratu, quo querela proponebatur quod viæ pub-
licæ, & publica emolumenta ciuitatis priuatis vñibus applicarentur, obstru-
erentur aditus ciuibus necessarij vel tempore belli ad mænia, vel tempore
contagionis ad auxilium à confuera Religiosorum hominum caritate ob-
tinendum. (Transitus quidam designabatur qui nullo vñquam tempore
fuerat publicus) Monebantur præterea vniuersi vti serio perpendent an è re
ciuitatis futurum esset, vt ignoti & exteri homines ea in parte habitarent quæ
opportuna videri posset Arci extruendæ, multis ad inuidiam quæsitis argu-
mentis ex naturali, & nostra priuatim conditione. Hic libellus auctorita-
te publica ad nos delatus est vñà cum edicto de nan prosequendis inceptis,
donec ostensa area ædificij, de sinceris nostris ac Religiosis cogitationibus
esset vnicuique plenius satisfactum. Mandato obtemperare necesse fuit; neq;
satis ostendisse contrario scripto quam ea falsa quamque inania essent quæ
dicerentur; Vitiprimarij iurati, & militum Praefecti omnem fundum & do-
mum, omnes meatus & cavernas inspicientes pronunciarunt non solum pro-
cul omne damnum atque dampni metum loco ædificioque futuro abesse, sed
rem Ciuitati præstari cumprimis vtilem atque honorificam: Quo etiam tem-
pore spectata fuit Religiōi cuiusdam viri, Professoris Theologij, è familia
divi Francisci de Oberuantia de nobis testificatio, cùm pro Concione in
Acede

Acde summa die veneris Sancto caūlam nostram defendit. Tandem quando nondum istis omnibus sedaretur tumultus, tum postulatione nostra tum Principis mandato in Amplissimos Arbitros utrumque conuentum est, & onerosis licet in nostram partem conditionibus, pacis, & caritatis, & exempli boni studio lis dirempta. Acessit Serenissimi Principis ac Consulium subsequentium insignis benevolentia: Is enim datus ad primarios literis domum hanc commendauit; hi in integrum restituunt; facta potestate quæ cœperamus, prosequendi.

X V. Perseuerauit cum vicinis controvërsia anno uno. Sequenti qui fuit seculi decimus sextus, surrexit ædificium amplum; beneficentia eiusdem gentis Catholicorum, quos licet sub onere persecutionis gementes excitatuit spes ingens fructus ad opus promouendum. Eniuit inter illos Georgius Talbottus (qui deinde in Comitum Salopiensium iura sucescit) Hic enim & ex Talbotti. suo, & gratiâ quâ valebat apud Serenissimum Bauariae ducem Maximilium (apud quem tum temporis commorabatur) plurimam præstitit operam. Nam venditam possessionem octingentorum aurorum nummum annorum in opus impendit; & virtute eximiâ atque doctrinâ cum magnis Theologis comparandâ Duci gratissimus opportunè suggerebat quas patetur domus augustias, & subsidia munificentissima obtinebat. Postquam Ferdinandus Princeps Episcopus Leodiensis (Frater Maximiliani Bauari) agru coemptum & domum, & ambulationes in declivi apte dispositas aliquoties inuisisset, & necessitatem dignitatemque operis, Gerardo per literas & verbo explicante, concepisset animo, in eam venit sententiam ut ad operis perpetuitatem Prioratus aliquos sui iuris applicaret, qui deinde Nobis in Angliam translati cedere possent Provinciae Societatis Gallo Belgicae: Interim tamen dum haec disponuntur deèrant multa ad æs contractum dissoluendum, quæ cum benevolentissimus Princeps suppeditare non posset, ceriorem fecit Gerardus Illustrissimum Talbottum apud Maximilianum ducem commorantem, qui decimo nono Junij anni decimi octauo facti lui rationem reddidit his verbis.

"Cum viderem desiderare te meum officium apud fratrem Seniorem, non multo post acceptas tuas literas capta occasione benè paratus & meditatus accessi (meo etiam modulo rem Deo cōmendaueram) proposuique statum vestrūm præsentē & angustias, explicata simul, quantum potui operis dignitate; illud etiam quod frater eius agitabat animo, & quod tu hoc tēpore petebas, donec liceret illi præstare quod proposuerat. Placuit Deo ex sua bonitate ut congressus iste mihi eueniret secundus; sic ut bonus Princeps omnia libentissime concederet, iuberetque rem dari sibi scriptam ad memoriam, id quod certè faciam, & fortè addam latinas illas literas quas ad me à Jesuiano mileras. Significauit etiam fratrem proxima quæ daretur congressione his de rebus astatutum. Hic tamen non minus quam frater propensus videtur ad vos iuandos, & aget libenter cum fratre de tota re. Nunc vero statuit ad eandem pro-

1616.

1617.

Talbotti
ad Ioan-
annem Ge-
rardi Re-
&orem
literæ.